

รายงาน
การเข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙
ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ ศูนย์การประชุมนานาชาตินครเจนีวา (CICG) นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส การประชุมครั้งนี้ ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีดำริเห็นชอบให้คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เดินทางเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. นางชลลดา กันคัล้อย	- ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
	- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายกิตติ เสรีประยูร	- นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
	กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคม-
	เลขาธิการรัฐสภา
	สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
	- เลขานุการคณะผู้แทนฯ

ทั้งนี้ คณะผู้แทนไทยได้เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยเดินทางถึงนครเจนีวา ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ คณะผู้แทนไทยได้เข้าพบปะสนทนากับนายธานี ทองภักดี เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา เพื่อหารือข้อราชการ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากซ้าย นางชลลดา กันค้อย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และนางละออ ภูธรใจ รองเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เข้าพบปะสนทนากับ นายธานี ทองภักดี เอกอัครราชทูต ผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา

นางชลลดา กันค้อย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ลงนามใน สมุดเยี่ยมเนื่องในโอกาสพบปะหารือเอกอัครราชทูต ผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา

กำหนดการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙ ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส มีกำหนดการประชุมดังนี้

วันจันทร์ที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๔.๓๐ เป็นต้นไป

- การประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การเตรียมความพร้อมของรัฐสภาในการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP) ครั้งที่ ๒๒ ที่เมือง Marrakech” โดยนาย Abdelouahed KHOUJA เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก
หัวข้อ “กระบวนการในการสร้างความเป็นมืออาชีพให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา”
โดยนาย WOO Yoon-Keun เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายหัวข้อหลัก “อำนาจและกระบวนการของรัฐสภา”
การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของคณะกรรมการรัฐสภาในการให้ความเชื่อมั่นต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหาร”
โดย นาย Shunsher K. Sheiff เลขาธิการราชสภาอินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรในการจัดลำดับการพิจารณากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย”
โดย ดร. Winantuningtyastiti SWASANANY เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย
หัวข้อ “การปฏิรูปรัฐธรรมนูญและรัฐสภาแอลจีเรีย”
โดย นาย Bachir SLIMANI เลขาธิการรัฐสภาแอลจีเรีย

วันอังคารที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๐.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๔.๓๐ เป็นต้นไป

- การประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“การสนับสนุนรัฐสภาเชิงองค์รวม”
โดย นาย Eric JANSE ผู้ช่วยเลขาธิการ
กรรมการ และผู้อำนวยการงานบริการกฎหมาย
รัฐสภาแคนาดา
- การอภิปรายทั่วไป หัวข้อ “บทบาทของรัฐสภา
ในการเจรจาระหว่างประเทศ”
ดำเนินการอภิปรายโดย
นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภา
สวิสเซอร์แลนด์
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อหลัก
“รัฐสภาเพื่อวันพรุ่งนี้”
หัวข้อ “สำนักงานเลขาธิการโลกสภากับ
แนวทางนำสู่การเป็นสำนักงานไร้กระดาษ”
โดยนาย Anoop MISHRA เลขาธิการโลกสภา
อินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“ประสบการณ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล
ว่าด้วยการเปิดรัฐสภาสู่สาธารณะ”
โดยนาย Antonio CARVALHO E SILVA NETO
ผู้อำนวยการโครงการและบริหารงานสำนักงาน
ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“เว็บทีวี – การพัฒนาความโปร่งใสของ
รัฐสภา” โดย นาย Jose Manuel ARAUJO
รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“การเข้าถึงประชาธิปไตยผ่านการมีส่วนร่วม-
ร่วมสาธารณะ : มุมมองของรูปแบบการมีส่วน-
ร่วมสาธารณะของรัฐสภาแอฟริกาใต้”
โดยนาย Gengezi MGIDLANA เลขาธิการ-
รัฐสภาแอฟริกาใต้

วันพุธที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๐.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๔.๓๐ เป็นต้นไป

- การประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ
- การอภิปรายทั่วไป
หัวข้อ “ความล้มเหลวของการรัฐประหารใน
ตุรกี เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙”
โดย นาย Mehmet Ali KUMBUZOGLU
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐตุรกี
การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“ผู้ขับเคลื่อนจากภายในและภายนอกรัฐสภา :
การปฏิรูปและการพัฒนารัฐสภา”
โดย นาย Amjed Pervez MALIK เลขาธิการ-
วุฒิสภาสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
การอภิปรายทั่วไป หัวข้อ “การฝึกอบรมต่อผู้มี
ส่วนร่วมและสนับสนุนบุคลากรด้าน
กระบวนการรัฐสภา”
โดย นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“รัฐสภาสวีเดนและสหภาพยุโรป : การสร้าง
โอกาสที่ดีที่สุดให้เกิดอิทธิพลในระดับ
นานาชาติ”
โดย นาย Claes MARTENSSON รองเลขาธิการ
รัฐสภาสวีเดน
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การขยาย
อำนาจของรัฐสภาระดับภูมิภาค : หลักฐานเชิง
ประจักษ์จากรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศ
แอฟริกันตะวันตก”
โดยนาย Neilson Q. MAGBAGBEOLA
เลขาธิการรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกัน-
ตะวันตก (ECOWAS)”
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ
“ครบรอบ ๒๐ ปีของวุฒิสภาสาธารณรัฐเช็ก”
โดย นาย Jiri UKLEIN เลขาธิการวุฒิสภา
สาธารณรัฐเช็ก
- การนำเสนอการพัฒนาล่าสุดของสหภาพรัฐสภา
- คำถามเชิงบริหาร

- ร่างระเบียบวาระการประชุมครั้งต่อไปที่กรุงธากา (สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ) วันที่ ๒ - ๕ เมษายน ๒๕๖๐

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

ภาคเช้าเป็นต้นไป

- การประชุมร่วมระหว่างสหภาพรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
“รัฐสภาจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร : ข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการกำกับดูแลของรัฐสภา (รายงานของรัฐสภาโลก)”
ณ ห้องประชุมหมายเลข ๓ และ ๔
ศูนย์ประชุมนานาชาตินครเจนีวา (CICG)

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

- การประชุมช่วงเช้า

พิธีเปิดการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ ในช่วงเช้าเป็นพิธีเปิดการประชุมอย่างเป็นทางการ ณ ห้องประชุมหมายเลข ๓ และ ๔ ชั้น ๓ ศูนย์การประชุมนานาชาตินครเจนีวา โดยนาง Doris K. Mwingka เลขาธิการรัฐสภาแอฟริกาและประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา เป็นผู้กล่าวต้อนรับและขอบคุณรัฐสภาประเทศสมาชิกที่เดินทางเข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาในครั้งนี้ รวมถึง กล่าวแนะนำสมาชิกใหม่ของสมาคมฯ ตามลำดับการสมัครล่าสุด พร้อมนี้คาดหวังว่า การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาในครั้งนี้ จะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมการประชุม ที่อยู่ฐานะผู้บริหารสำนักงานและปฏิบัติงานจริง

นาง Doris K. Mwingka ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ระหว่างการกล่าวเปิดการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙ อย่างเป็นทางการ

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การเตรียมความพร้อมของรัฐสภาในการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP) ครั้งที่ ๒๒ ที่เมือง Marrakech” (Communication : Preparations in Parliament for Climate Change Conference 22 in Marrakech) โดยนาย Abdelouahed KHOUJA เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก

ที่ประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาในช่วงเช้าภายหลังพิธีเปิดการประชุมฯ ได้มีการนำเสนอประเด็นอภิปรายหัวข้อ “การเตรียมความพร้อมของรัฐสภาในการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP) ครั้งที่ ๒๒ ที่เมือง Marrakech” โดยนาย Abdelouahed KHOUJA เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก ซึ่งเป็นการดำเนินการการเตรียมความพร้อมของการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๒ ณ เมือง Marrakech ราชอาณาจักรโมร็อกโก เนื่องจากเป็นหัวข้อที่มีเนื้อหาต่อเนื่องจากการประชุม COP ๒๑ ณ กรุงปารีส โดยได้เชิญชวนให้ส่งคณะผู้แทนเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ซึ่งขณะนี้ได้เตรียมความพร้อมในการจัดงานแล้ว โดยรัฐสภาโมร็อกโก ได้เตรียมความพร้อมทั้งในด้านเจ้าหน้าที่ การดำเนินการด้านกายภาพ (Logistics) และการรักษาความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมการประชุม ทั้งนี้ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก ยังได้ประชาสัมพันธ์ถึงการดำเนินงานของในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก ที่เป็นหน่วยงานหนึ่งในการดำเนินการจัดการประชุมดังกล่าว และนำเสนอถึงศักยภาพและความพร้อมที่จะต้อนรับผู้เดินทางเข้าร่วมการประชุมทุกคน โดยการประชุมจะจัดขึ้นในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “กระบวนการในการสร้างความเป็นมืออาชีพให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา” (Communication : National Assembly organizations for legislative support and strengthening expertise of their staff member) โดยนาย Woo Yoon-Keun เลขาธิการรัฐสภาเกาหลีใต้

สำหรับหัวข้อ “กระบวนการในการสร้างความเป็นมืออาชีพให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา” นาย Woo Yoon-Keun เลขาธิการรัฐสภาเกาหลีใต้ ได้กล่าวว่า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกาหลีใต้ ได้ให้การสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภาทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยสนับสนุนด้านงบประมาณของเจ้าหน้าที่ในการทำงานวิจัย การจัดทำงบประมาณ การให้ความรู้ด้านความเป็นประชาธิปไตย ทั้งนี้ ภายหลังจากเสร็จสิ้นการนำเสนอ มีผู้แทนจากประเทศต่างๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นพร้อมตั้งประเด็นคำถาม และข้อเสนอแนะต่างๆ ดังนี้

ผู้แทนจากแอฟริกาใต้ ได้แลกเปลี่ยนความเห็น โดยแสดงความชื่นชม และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการดำเนินงานว่า โครงการจะต้องดำเนินการตามเป้าหมายของวัตถุประสงค์จึงจะเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง โดยผู้แทนจากเกาหลีใต้ ได้ตอบข้อสังเกตว่า การอบรมที่ทำเป็นสองระยะเพื่อตอบสนองการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและวางแผนแนวทางไปสู่การดำเนินการการฝึกอบรมในระยะยาว ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่มากกว่า นอกจากนี้ ข้อได้เปรียบของเกาหลีใต้คือ การได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐสภาในการจัดการอบรม และการวิจัยในสาขาต่างๆ ที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่

ผู้แทนจากแคนาดา ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับระเบียบวิธีในการดำเนินการที่จะไม่ขัดต่อระเบียบปฏิบัติ และระดับของเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับการอบรมว่ามีการเจาะจงกลุ่มผู้ปฏิบัติที่จะได้รับการอบรมหรือไม่

ผู้แทนจากยูกันดา ได้ตั้งคำถามในการสร้างแรงจูงใจและการตอบแทนจากการได้รับการอบรม ผู้แทนจากออสเตรเลีย ถามว่าจะสร้างแรงจูงใจให้ผู้อบรมมีความสนใจในการอบรมอย่างไร และการอบรมสมาชิกรัฐสภาจะดำเนินการอย่างไร ผู้แทนจากเกาหลีใต้ตอบว่า ประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งได้มีการเตรียมการงบประมาณดังกล่าว สำหรับแรงจูงใจในการอบรมนั้น การได้รับสนับสนุนงบประมาณ ทำให้สำนักงานฯ สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งโปรแกรมอบรม และที่พัก ให้แก่ผู้อบรมซึ่งนับเป็นแรงจูงใจในการที่จะทำให้ผู้เข้าอบรมสนใจเข้าร่วมการอบรมและการวิจัยมากยิ่งขึ้น

ในวันเดียวกัน นางชลลดา กันคัล้อย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ยังได้มีโอกาสพบปะหารือกับนาง Doris K. Mwingka ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) พร้อมมอบของที่ระลึกเกี่ยวกับโครงการในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ได้แสดงความอาลัยต่อการสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งนางชลลดา กันคัล้อย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติได้กล่าวขอบคุณในตอนสุดท้ายของการพบปะหารือ

นางชลลดา กันคัล้อย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ มอบของที่ระลึกแก่นาง Doris K. Mwingka ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

- การประชุมช่วงบ่าย

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของคณะกรรมการรัฐสภาในการให้ความเชื่อมั่นต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหาร” (The role of parliamentary committees in assurances given by government in holding the Executive to account) โดยนาย Shunsher K. Sheiff เลขาธิการราชสภาอินเดีย

ในช่วงบ่ายเป็นการนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของคณะกรรมการรัฐสภาในการให้ความเชื่อมั่นต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหาร” โดยนาย Shunsher K. Sheiff เลขาธิการราชสภาอินเดีย ได้กล่าวย้อนไปถึงเมื่อปี ๒๕๕๒ ที่การดำเนินการของฝ่ายบริหารไม่ว่าจะเป็นการให้คำมั่นสัญญา การดำเนินการต่าง ๆ ที่มีการขยายขอบข่าย หรือกรอบการดำเนินการ ไม่ได้มีกลไกหรือกระบวนการติดตามตรวจสอบ จนเมื่อปี ๒๕๕๖ คณะกรรมการรัฐสภาเพื่อดำเนินการติดตามการให้คำมั่นต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหารจึงมีการดำเนินการขึ้นในส่วนของโลกสภา ๒๐ ปีต่อมา คณะกรรมการกำหนดกฎเกณฑ์ในราชสภาได้ดำเนินการสร้างแนวทางการดำเนินการในการตรวจสอบการดำเนินการของฝ่ายบริหารขึ้น มีการกิจหลักในการ “พิจารณาคำมั่น คำสัญญาที่กระทรวงต่าง ๆ ประสงค์ดำเนินการตามระยะเวลาที่ตนกำหนด และให้คำมั่นต่อสภา และพิจารณาความพึงพอใจต่อผลการดำเนินการภายใต้กรอบระยะเวลาที่กำหนด หรือเหตุแห่งการดำเนินการที่ล่าช้า” ทั้งนี้ คณะกรรมการจะเป็นผู้กำหนดแนวทางการพิจารณา

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรในการจัดลำดับการพิจารณากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย” (The role of the House Steering Committee in managing the order of business in sittings of the House of Representatives) โดย ดร. Winantiningtyastiti SWASANANY เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย

ต่อมาเป็นการนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรในการจัดลำดับการพิจารณากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย” โดย ดร. Winantiningtyastiti SWASANANY เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย กล่าวถึงหน้าที่หลัก ๓ ประการของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย คือ การตรากฎหมาย การพิจารณางบประมาณ และการติดตามตรวจสอบ ถือเป็นการทำงานที่แทนประชาชน และสนับสนุนนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลเพื่อดำเนินงานบนพื้นฐานของกฎและระเบียบ มีสาระสำคัญดังนี้

๑. คณะกรรมการเตรียมการของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย (สมัชชาที่ปรึกษา) ซึ่งทำหน้าที่ในการพัฒนาการทำงานของสภาผู้แทนราษฎร และเชื่อมโยงการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

การจัดตั้งสมัชชาที่ปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย เป็นไปตามมาตรา ๑๗/๒๐๑๔ ในบทบัญญัติที่ MD3 แก้ไขโดยมาตรา ๔๒/๒๐๑๔ และมีพื้นฐานตามบทบัญญัติกระบวนการวิธีของ Dewan Perwakilan Rakyat Republik Indonesia (DPRRI) มาตรา ๑/๒๐๑๔ ซึ่งจะจัดตั้งผ่านสภาผู้แทนราษฎร และเป็นส่วนหนึ่งของกรรมาธิการหลักของสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นสำคัญ ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนี้ หรืออีกนัยหนึ่งคณะกรรมการฯ เปรียบเสมือนสภาผู้แทนราษฎรขนาดเล็ก โครงสร้างของคณะกรรมการฯ จะถูกกำหนดขึ้นก่อนการจัดตั้งรวมถึงระยะเวลา ในการดำรงตำแหน่ง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ จะต้องมีจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ (ตามมาตรา ๙๐ ในบทบัญญัติที่ MD3) โดยประธานกรรมาธิการคือประธาน DPR โดยตำแหน่ง (ตามมาตรา ๙๑ ในบทบัญญัติที่ MD3 และ

มาตราที่ ๙ ของระเบียบการดำเนินการ) โดยสภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดองค์ประกอบของสมาชิกของ คณะกรรมการเตรียมการฯ และคณะกรรมการฯ จะมีหน้าที่ตามมาตรา ๙๒ ของบทบัญญัติ MD3 ดังนี้

๑) กำหนดวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของสมัยประชุมของปี ระยะเวลาสมัยประชุม ระยะเวลาการพิจารณาของแต่ละวาระประชุมต่อญัตติพิจารณา และระยะเวลาที่กำหนดที่ญัตติร่างกฎหมายจะแล้วเสร็จ

๒) ดำเนินการให้ความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายใต้นโยบาย อำนาจและหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร

๓) ร้องขอ และ/หรือดำเนินการให้โอกาสต่อส่วนงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของสภาผู้แทนราษฎร ในการส่งต่อข้อมูล และคำอธิบายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่

๔) กำหนดกระบวนการบังคับในการเสนอประเด็นที่เป็นไปตามภารกิจของภาครัฐหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้คำปรึกษาและประสานงานกับสภาผู้แทนราษฎร

๕) กำหนดแนวทางในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหรือการดำเนินการเกี่ยวกับหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยหน่วยงานอื่นตามกฎหมาย

๖) ให้คำแนะนำต่อที่ประชุมใหญ่เกี่ยวกับจำนวนของคณะกรรมการฯ กรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ และผู้เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการฯ เพื่ออภิปรายและให้คำปรึกษาในการการเริ่มวาระการทำงาน

๗) ดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่

การประชุมคณะกรรมการฯ และการตัดสินใจ

ตามมาตรา ๕๒ ของระเบียบการดำเนินการ กำหนดให้คณะกรรมการฯ สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๑) คณะกรรมการฯ สามารถเชิญหัวหน้าส่วนงานหรือสมาชิกส่วนงานอื่น ๆ ของสภาผู้แทนราษฎร มาประชุมร่วมกับคณะกรรมการฯ และผู้ถูกเชิญสามารถแสดงความคิดเห็นได้

๒) ประเด็นเร่งด่วนและประเด็นพื้นฐานเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างปิดสมัยประชุมที่ต้องตัดสินใจเร่งด่วน ประธานสภาผู้แทนราษฎรสามารถปรึกษาหัวหน้าส่วนงานและเรียกประชุมคณะกรรมการฯ ได้

๓) การตัดสินใจของที่ประชุมคณะกรรมการฯ จะอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ไม่สามารถมีมติได้ และไม่สามารถลงคะแนนอีกครั้ง ประธานกรรมการฯ จะเป็นผู้ตัดสินใจ

๒. บทบาทของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียในคณะกรรมการฯ

อำนาจและกลยุทธ์หลักของคณะกรรมการฯ เทียบเท่าการดำเนินการของที่ประชุมใหญ่ (ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร) ซึ่งหมายถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีพื้นที่ในการแสดงบทบาทเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสภาผู้แทนราษฎรผ่านทางคณะกรรมการฯ ดังนั้นบทบาทสำคัญของเลขาธิการฯ ในคณะกรรมการฯ แบ่งได้เป็น ๖ ประการ คือ

๑) กำหนดวาระสมัยประชุม

๒) กำหนดจำนวนของคณะกรรมการในสภาผู้แทนราษฎร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓) มอบหมายการดำเนินการพระราชบัญญัติไปยังส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออภิปราย

๔) ส่งต่อภารกิจดำเนินการดำเนินงานไปยังส่วนงานที่ต้องดำเนินการ

- ๕) กำหนดระยะเวลาการแล้วเสร็จของงาน
- ๖) ดำเนินการแก้ไขปัญหาประเด็นระดับองค์กร

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การปฏิรูปรัฐธรรมนูญและรัฐสภาแอลจีเรีย” (Constitutional reform and Parliament in Algeria) โดยนาย Bachir SLIMANI เลขาธิการรัฐสภาแอลจีเรีย

ประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การปฏิรูปรัฐธรรมนูญและรัฐสภาแอลจีเรีย” โดยนาย Bachir SLIMANI เลขาธิการรัฐสภาแอลจีเรีย ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของรัฐสภาของแอลจีเรีย ซึ่งทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติที่จะมีการปฏิรูป โดยมีลักษณะเป็นสภาคู่ (Bi-Cameral) แบ่งเป็นสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๔๖๒ คนจากการเลือกตั้งโดยตรงและการเลือกแบบลับ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี และสมัชชาแห่งชาติ (Council of the Nation) ก่อตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีสมาชิก ๑๔๔ คน โดย ๒ ใน ๓ หรือ ๙๖ คน ได้รับเลือกโดยตรงจากสมาชิกสมัชชาประชาชนในท้องถิ่น และอีก ๔๘ คน ได้รับการแต่งตั้งจากประธาน มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี และจะผลัดเปลี่ยนทุก ๆ ๓ ปี

การปฏิรูปรัฐธรรมนูญของแอลจีเรียในปี ๒๕๕๙ นี้มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งต่อความเชื่อมโยงสำคัญระหว่างอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร ในการดำเนินการตามหลักการแห่งอำนาจ โดยรัฐธรรมนูญใหม่ที่จะเกิดขึ้น ระบุในมาตรา ๙๑ ถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปรัฐสภาโดยประธานจะเป็นผู้เสนอชื่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่ให้สิทธิขาดจากประธานสามารถแต่งตั้งได้ นอกจากนี้รัฐธรรมนูญใหม่ยังให้อำนาจเสียงส่วนใหญ่ของรัฐสภาในการกำหนดเงื่อนไข และสิทธิของนายกรัฐมนตรีในช่วงเปลี่ยนผ่านในการทำหน้าที่และช่วยเหลือ ตลอดจนสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดการทำงานตามหน้าที่

สำหรับการอภิปรายการแผนการดำเนินงานของรัฐบาล ตามมาตรา ๙๔ ระบุให้นายกรัฐมนตรีต้องแถลงก่อนการประชุมรัฐสภา แผนการดำเนินงานจะประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม การนำเสนอโดยแถลงนโยบาย ตามมาตรา ๙๘ นั้น รัฐบาลจะต้องส่งมอบคำแถลงก่อนการประชุมรัฐสภา โดยรัฐสภาสามารถติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาล ตามที่กำหนดไว้ในแผนการดำเนินงานตลอดช่วงระยะเวลาการดำเนินการตามแผนฯ เป็นต้น

อำนาจการตรวจกฎหมายของสมัชชาแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้อำนาจ (ตามมาตรา ๑๓๗) สมัชชาแห่งชาติในการตรวจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรส่วนท้องถิ่น แผนการด้านอวกาศ และส่วนงานด้านบริหาร มาตราการใหม่นี้เป็นก้าวที่สำคัญในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางประชาธิปไตย และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น เนื่องจาก ๒ ใน ๓ ของสมาชิกสมัชชาฯ ได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชาประชาชนในท้องถิ่น กระบวนการดังกล่าวนี้จะเปลี่ยนแปลงแนวทางการนำเสนอพระราชบัญญัติและการนำเสนอกฎหมาย

รัฐสภาใหม่จะทำงานเพียง ๑ วาระ และใช้เวลาเพียง ๑๐ เดือนเท่านั้น เพื่อทำหน้าที่ออกกฎหมาย การปฏิรูป ส่วนสมาชิกรัฐสภา จะทำหน้าที่ดำเนินการรับรองรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญของแอลจีเรียฉบับใหม่นี้ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงลึกของอำนาจหน้าที่และสถาบัน รวมถึงความเชื่อมโยงของอำนาจบริหารและนิติบัญญัติ ที่จะดำเนินการและทำงานอย่างสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น ทั้งในการทำงาน และดูแลอำนาจ

ทางกฎหมาย ตรวจสอบและติดตาม การบริหารจัดการ การกำหนดกฎเกณฑ์ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ และการบังคับใช้กฎหมายในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

- การประชุมช่วงเช้า

วันที่ ๒ ของการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา นางชลลดา กันค้อย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ในฐานะสมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ได้เข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ โดยในวันนี้ ที่ประชุมมีการนำเสนอประเด็นอภิปรายในหัวข้อต่างๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แลกเปลี่ยนและเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อนำมาเป็นแนวปฏิบัติอันเป็นเลิศ (best practice) ของรัฐสภาสมาชิก ดังนี้

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การสนับสนุนรัฐสภาเชิงองค์รวม” (Supporting An Inclusive Parliament) โดยนาย Eric JANSE เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การสนับสนุนรัฐสภาเชิงองค์รวม” โดยนาย Eric JANSE เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา กล่าวถึงการจัดการของการประชุมรัฐสภาของแคนาดา โดยเฉพาะการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในช่วงสมัยประชุม การจัดที่นั่ง การเตรียมเครื่องมือต่างๆ ให้พร้อมในการประชุม มีที่สำหรับผู้พิการทางร่างกาย และผู้พิการทางหู การดำเนินการประชุมจะมีข้อบังคับการประชุม และข้อห้ามต่าง ๆ ที่จะสามารถทำได้และทำไม่ได้ระหว่างการประชุม โดยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้นำเสนอโดยการยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงระหว่างการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา จากนั้น ที่ประชุมได้มีการอภิปราย โดยผู้แทนจากบราซิล ได้แลกเปลี่ยนความเห็นที่สภาบราซิลยังมีอีกหลายส่วนที่บราซิลเองมีและไม่มีในรัฐสภา อาทิ การแยกสัดส่วนระหว่างที่นั่งสำหรับผู้พิการ ที่นั่งและเครื่องแปลภาษาสำหรับผู้เข้าประชุมที่มีภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่าง เป็นต้น แต่รัฐสภาบราซิลที่ระบบการลงคะแนนเสียงผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถออกเสียงเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดออกเสียง แต่อย่างไรก็ดี ยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเข้าใจต่อความแม่นยำในการใช้ระบบดังกล่าว และการออกเสียงแบบลับ ซึ่งผู้แทนจากบราซิล ยอมรับว่า เป็นเรื่องของจริยธรรมของสมาชิก ที่จะมีการลงคะแนนเสียง นอกจากนี้ ผู้แทนจากแคนาดา ได้ให้ความเห็นว่าองค์การสหประชาชาติ (UN) ได้มีอนุสัญญาเรื่องสิทธิผู้พิการ ให้รัฐสภาและสถานที่ต่างๆ จำเป็นจะต้องมีสถานที่สำหรับผู้พิการ แต่อย่างไรก็ดี การมีที่สำหรับสตรีมีครรภ์เป็นสิ่งจำเป็น โดยสภาแคนาดา เพิ่งผ่านกฎหมายให้มีที่สำหรับสมาชิกรัฐสภาสตรีที่มีครรภ์แล้ว ผู้แทนจากอินโดนีเซีย กล่าวเสริมว่าการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญ อินโดนีเซีย มีการจัดห้องพยาบาลและที่รับเลี้ยงเด็กอ่อน แต่ยังเป็นที่ยุติขนาดเล็ก เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ โดยผู้แทนจากบราซิลกล่าวเสริมว่า การดำเนินการให้บริการต่างๆ เช่นการรับเลี้ยงเด็กอ่อน หรืองานพยาบาล จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงงบประมาณ และอาจให้บริการในช่วงกลางวันเท่านั้น

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการเจรจาระหว่างประเทศ” (The role of Parliament in international negotiations) โดยนาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสวิส

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการเจรจาระหว่างประเทศ” โดยนาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสวิส กล่าวว่า การจัดการเจรจาระหว่างรัฐ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ โดยทั่วไปมักเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติเสมอมาอย่างต่อเนื่องที่ฝ่ายบริหารจะมีอำนาจในการดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศ แต่ข้อยกเว้นในระบบประชาธิปไตยเริ่มมีมากขึ้นในรัฐสภา ความเห็นชอบจากรัฐสภาในสนธิสัญญาต่างๆ มีความเชื่อมโยงกับรัฐบาลและรัฐสภาที่มีต่อนโยบายต่างประเทศ การดำเนินงานของรัฐสภาในกรอบการเจรจาระหว่างประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา มีการขยายขอบเขตที่กว้างขวางและเข้มข้นมากยิ่งขึ้น การพัฒนาต่างๆ นำมาซึ่งการปฏิรูปกฎหมายระหว่างประเทศ การเพิ่มขึ้นของความร่วมมือระหว่างรัฐ การรวมตัวของภูมิภาค และการเพิ่มขึ้นของอิทธิพลของนโยบายต่างประเทศที่มีต่องานนิติบัญญัติระดับประเทศ ทุกวันนี้ การตัดสินใจที่สำคัญ ๆ มากมายอยู่ภายใต้อิทธิพลของนโยบายต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับระหว่างประเทศ จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง “กฎหมายภายในประเทศ” ที่จะต้องมีความสอดคล้องต่อกัน เงื่อนไขที่เกิดขึ้นเหล่านี้ รัฐสภาจำเป็นที่จะต้องนำมาเป็นปัจจัยที่จะใช้ในการกำหนดการตัดสินใจ และบริบทก่อนดำเนินการเจรจาเพื่อตัดสินใจก่อนที่จะดำเนินการอื่นใด ซึ่งอาจแบ่งแนวทางการดำเนินการเป็น ๓ ช่วงคือ

๑. ก่อนการดำเนินการเจรจา - ภายใต้รัฐธรรมนูญและกฎหมายภายในประเทศ การดำเนินการตามกระบวนการระหว่างประเทศหรือร่วมตัดสินใจในกระบวนการที่สำคัญต่อนโยบายต่างประเทศนั้น การดำเนินการ รัฐสภาจะต้องใช้เครื่องมือรัฐสภา อาทิ การตั้งกระทู้ถามไปยังรัฐบาล การดำเนินการตามกระบวนการรัฐสภา และ/หรือผ่านกระบวนการพิจารณาของรัฐสภาเสียก่อน โดยมีคณะกรรมการต่างประเทศทำหน้าที่ให้คำปรึกษา

๒. ระหว่างการเจรจา - ระหว่างการเจรจาที่เกิดขึ้น รัฐสภาสวิสไม่ได้มีกฎหมายตามตัวอย่างชัดเจนในรูปแบบการดำเนินการ ไม่มีข้อบังคับในการดำเนินการสำหรับสมาชิกรัฐสภา แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการนโยบายต่างประเทศสามารถตั้งกระทู้ถามไปยังรัฐบาลเมื่อใดก็ได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยในความก้าวหน้าของการเจรจา ซึ่งรัฐจะต้องรายงานคณะกรรมการเกี่ยวกับความก้าวหน้า สถานะของแผนการดำเนินการในการเจรจา ซึ่งอำนาจดังกล่าวเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

๓. ภายหลังการเจรจา - เมื่อการเจรจาผ่านพ้นไปแล้ว รัฐสภามีหน้าที่ให้ความเห็นชอบต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศ จากนั้น เป็นหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการสอบถามถึงการดำเนินการตามสนธิสัญญาและความสอดคล้องตามกฎหมายในประเทศ ซึ่งกระบวนการเห็นชอบสนธิสัญญาจะดำเนินการโดยกฎหมายปกติ โดยการพิจารณาของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง และอภิปรายโดยสภาทั้งสองสภา (สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา)

นอกจากนี้ ผู้แทนจากอินโดนีเซีย ได้กล่าวเสริมในประเด็นดังกล่าวว่า อาเซียนและอินโดนีเซียเองได้มีการลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน ล่าสุด อินโดนีเซียได้มีการทำข้อตกลงกับสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการทำเขตการค้าเสรีระหว่างอินโดนีเซียและสหภาพยุโรป (Indonesia - European Union

Free Trade Area) ซึ่งจะทำให้การค้าระหว่างอินโดนีเซียซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของอาเซียนและประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปมีการค้าขายระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “สำนักงานเลขาธิการโลกสภากับแนวทางนำสู่การเป็นสำนักงานไร้กระดาษ” (The Lok Sabha secretariat and its journey towards a paperless office) โดยนาย Anoop MISHRA เลขาธิการโลกสภาอินเดีย

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “สำนักงานเลขาธิการโลกสภากับแนวทางนำสู่การเป็นสำนักงานไร้กระดาษ” โดยนาย Anoop MISHRA เลขาธิการโลกสภาอินเดีย กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของพลวัตของโลกช่วงหลายปีที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของการทำงานของรัฐบาลและคณะกรรมการของรัฐบาลมีการทำงานที่กว้างขึ้น มีการทำงานที่หลากหลาย และมีขอบเขตการทำงานที่มากยิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนาแอปพลิเคชัน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีมากขึ้นนำไปสู่การเกิดกระบวนการนวัตกรรมใหม่ในการทำงานที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ประหยัดเวลา และลดพื้นที่ในการใช้สำนักงาน การทำเอกสาร และแชร์ข้อมูลเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น การทำงานด้านรัฐสภาทั่วโลกนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาช่วยการทำงานให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งรัฐบาลของอินเดียได้นำกระบวนการดังกล่าวมาปรับใช้กับเพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสในกระบวนการทำงาน ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการโลกสภาได้สร้างนวัตกรรมใหม่ที่หลากหลายในการนำไปสู่สำนักงานไร้กระดาษ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้ริเริ่มมานับตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ แล้ว ต่อมาเริ่มมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เต็มรูปแบบเพื่อลดการใช้กระดาษในอนาคต และนำเอกสารต่างๆ เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลแบบ full text โดยนำมาเก็บในรูปแบบเว็บไซต์ของรัฐบาลอินเดีย และสำเร็จลงในเดือนมีนาคม ปี ๒๕๓๙ ต่อมาในปี ๒๕๔๙ จึงได้มีการปรับปรุงรูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลอีกครั้ง และในปี ๒๕๕๓ เอกสารทุกอย่างของสำนักงานเลขาธิการโลกสภา จึงถูกนำไปบรรจุไว้ในฐานข้อมูลทั้งหมด ปัจจุบันนี้ เอกสารต่างๆ ที่ถูกจัดส่งไปยังสมาชิก จะจัดส่งผ่านระบบอีเมลและเว็บไซต์ของรัฐบาลอินเดีย ซึ่งจากการดำเนินการดังกล่าวพบว่า ทำให้มีการใช้กระดาษในสำนักงานลดลงถึงร้อยละ ๔๐ เว็บไซต์ของโลกสภาจะจัดทำขึ้น ๒ ภาษาคือ ฮินดู และภาษาอังกฤษ โดยตั้งเป้าหมายว่า ในอนาคตอันใกล้นี้ สำนักงานเลขาธิการโลกสภาจะกลายเป็น office automation อย่างเต็มรูปแบบ ในตอนท้ายเลขาธิการโลกสหายังได้ขอให้ทุกประเทศร่วมมือกันดำเนินการพัฒนาให้เกิดรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Parliament)

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ประสบการณ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิลว่าด้วยการเปิดรัฐสภาสู่สาธารณะ” (Director of the Projects and Management Office of the Brazilian Chamber of Deputies) โดยนาย Antonio CARVALHO E SILVA NETO ผู้อำนวยการโครงการและบริหารงานสำนักงานของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล

ประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ประสบการณ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิลว่าด้วยการเปิดรัฐสภาสู่สาธารณะ” โดยนาย Antonio CARVALHO E SILVA NETO ผู้อำนวยการโครงการและบริหารงานสำนักงานของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล กล่าวว่า ด้วยเหตุที่ประเทศบราซิลเป็นประเทศใหญ่ โดยมีผู้แทนจากประชาชนจำนวน ๕๑๓ คน จึงจำเป็นต้องสร้างช่องทางในการสื่อสารกับประชาชนให้หลากหลาย นับตั้งแต่ที่ประชาชน

ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการออกกฎหมาย รัฐสภาได้ขยายการทำงานระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและภาคประชาสังคม ซึ่งปรับเปลี่ยนการทำงานให้รัฐสภานั้นมีความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดแสดงให้เห็นว่าเป็นบทบาทใหม่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติ คือ การเป็นผู้ให้บริการโดยการกระจายปัญหาไปยังกลุ่มคนเพื่อค้นหาคำตอบ (crowdsourcing) แทนที่จะทำงานเป็นเพียงแค่ผู้ให้คำปรึกษา โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติจะมีช่องทางการสื่อสารกับประชาชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้สภาผู้แทนราษฎรบราซิลได้พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยใช้การกระจายปัญหาไปยังกลุ่มคนเพื่อค้นหาคำตอบ ผ่านระบบปฏิบัติการเพื่อทดสอบ อาทิ ช่องทางที่เรียกว่า e - Democracia ระบบนี้ประชาชนจะสามารถร่างกฎหมายร่วมกับนักกฎหมายได้โดยผ่าน Wikilegis ซึ่งเป็นเครื่องมือร่างกฎหมายในโหมดการทำงานร่วมกัน ประชาชนสามารถส่งความคิดเห็นเฉพาะเจาะจงหรือสามารถเสนอแนะถ้อยคำอื่นได้ในแต่ละส่วนของเนื้อความ

นอกจากนี้ ช่องทาง e - Democracia ทำหน้าที่ผู้จัดการเครื่องมือโต้ตอบอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น การอภิปรายผ่านระบบวิดีโอและการจัดทำประชามติ ซึ่งประชาชนสามารถตั้งคำถามและเสนอแนะข้อคิดเห็นได้ทันที และเพื่อให้บรรลุความโปร่งใสอย่างสูงสุดที่ไม่เพียงแต่เป็นการให้ข้อมูล รัฐสภายังได้ร่วมสร้างวิธีการใหม่และหนทางการใช้งานที่ง่ายเพื่อจะเห็นภาพข้อมูลนิติบัญญัติร่วมกับผู้เจาะระบบคอมพิวเตอร์ (hacktivist) โดยผู้เจาะระบบคอมพิวเตอร์จะทำงานร่วมกับประชาชนและนักการเมือง ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคจะเป็นผู้อธิบายวิธีการตีความปัญหาทางเทคนิคเกี่ยวกับกระบวนการออกกฎหมาย งบประมาณ และการจัดการข้อมูลแบบเปิด รวมถึงการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้การบรรยายในเรื่องที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้เจาะระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการพัฒนาของแอปพลิเคชัน

หลังจากปี ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้จัดตั้งแฮกเกอร์สเปซ (hackerspace) ถาวร คือพื้นที่ทางกายภาพที่คนที่มีความสนใจร่วมกัน ซึ่งจะมีห้องปฏิบัติการที่เรียกว่า Labhacker ที่ประชาชนสามารถเข้ามาร่วมได้อย่างอิสระและช่วยเหลือโครงการและแนวความคิดเพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ต่อความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมต่อการออกกฎหมาย รวมถึงห้องปฏิบัติการนี้ยังเป็นพื้นที่สำหรับการจัดประชุม การนำเสนอที่จัดโดยผู้เจาะระบบคอมพิวเตอร์ และการอภิปรายร่วมกับนักกฎหมายและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา

ปัจจุบันรัฐสภาบราซิลได้พัฒนาแอปพลิเคชันใหม่ล่าสุดที่ใช้กับอุปกรณ์มือถือที่เรียกว่า “infoleg” โดยมีแนวคิดเพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสของสภาผู้แทนราษฎรสู่สาธารณะ และมีวัตถุประสงค์ที่จะเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผู้แทนและการติดตามการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมของคณะกรรมการ นอกจากนี้ สภาผู้แทนราษฎรบราซิลอยู่ระหว่างการพัฒนาแอปพลิเคชัน เรียกว่า “Câmara Transparente” ซึ่งให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความโปร่งใส และในอีกไม่นานนี้ประชาชนจะสามารถเข้าถึงประเด็นต่าง ๆ เช่น จำนวนที่นั่งของรัฐสภา การบริหารงานบุคคล และงบประมาณ

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “เว็บทีวี – การพัฒนาความโปร่งใสของรัฐสภา” (Web TV – improving the score on Parliamentary transparency) โดยนาย Jose Manuel ARAUJO รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “เว็บทีวี – การพัฒนาความโปร่งใสของรัฐสภา” โดยนาย Jose Manuel ARAUJO รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส กล่าวว่า ARTV หรือโทรทัศน์รัฐสภาของโปรตุเกสถือกำเนิดขึ้นเมื่อเดือนกันยายน ปี ๒๕๔๓ โดยมีการติดตั้งกล้องถ่ายทอดไว้ ๓ จุดคือ ที่ประชุมใหญ่ที่ประชุมวุฒิสภา และห้องประชุมกรรมาธิการ ซึ่งต่อมาได้มีการถ่ายทอดการประชุมเต็มคณะ และออกอากาศแบบสด ผ่านระบบเคเบิลทีวี ซึ่งการพัฒนารูปแบบในการออกอากาศได้มีการพัฒนาเรื่อยมา โดยในปี ๒๕๔๔ ได้มีการออกอากาศในรูปแบบเว็บไซต์ ที่ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงและรับชมได้ง่ายขึ้น ปี ๒๕๕๑ ขยายขอบเขตการถ่ายทอดการประชุมคณะกรรมาธิการของรัฐสภา

พวกเราทราบกันอย่างกว้างขวางว่า การใช้เครื่องมือสื่อสาร (Communication devices) ในปัจจุบันมีความหลากหลายและกว้างขวางมากขึ้น การเข้าถึงรูปแบบของการสื่อสารมีความซับซ้อนและการเข้าถึงช่องทางการสื่อสารที่มากขึ้น การรับรู้ทั้งการอภิปราย สนุทรพจน์ของบุคคลสำคัญทั้งทางด้านนิติบัญญัติที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย จึงเป็นโฉมหน้าใหม่ (New look) ที่จะต้องนำมาพิจารณา แอปพลิเคชันที่ถูกพัฒนานับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เรื่อยมาจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ จึงมีการพัฒนา ARTV ในรูปแบบเว็บไซต์และแอปพลิเคชันใน App store และสามารถดาวน์โหลดเพื่อรับชมช่องโทรทัศน์รัฐสภาผ่านทางเครื่องมือสื่อสาร รวมถึงผ่านทางเว็บไซต์ที่ได้รับการพัฒนาทาง www.canal.parlamento.pt หรือผ่านทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parlamento.pt ซึ่งการเข้าถึงดังกล่าวผู้รับชมสามารถมีผลสะท้อน (feedback) ผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งมีลักษณะเชิงโต้ตอบ (interactive) มากยิ่งขึ้น และผู้เข้าชมสามารถเลือกช่องทางการรับชมผ่านการ streaming video การประชุมที่ตนสนใจได้ตามความต้องการ

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การเข้าถึงประชาธิปไตยผ่านการมีส่วนร่วมสาธารณะ : มุมมองของรูปแบบการมีส่วนร่วมสาธารณะของรัฐสภาแอฟริกาใต้” (Deeping democracy through public participation : an overview of the South African Parliament’s public participation model) โดยนาย Gengezi MGIDLANA เลขาธิการรัฐสภาแอฟริกาใต้

ประเด็นอภิปราย หัวข้อ "การเข้าถึงประชาธิปไตยผ่านการมีส่วนร่วมสาธารณะ : มุมมองของรูปแบบการมีส่วนร่วมสาธารณะของรัฐสภาแอฟริกาใต้" โดยนาย Gengezi MGIDLANA เลขาธิการรัฐสภาแอฟริกาใต้ กล่าวว่าหน้าที่ของรัฐสภาแอฟริกาใต้คือทำให้ความมั่นใจในระบบนิติบัญญัติ และการมีส่วนร่วมของประชาชน การรับฟังเสียงของประชาชน การทำหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการ คือการอำนวยความสะดวกของการนำผลสะท้อนจากเสียงประชาชนส่งต่อมายังผู้แทนของประชาชน และกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในประเด็นที่สังคมมีส่วนได้ส่วนเสีย ในการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ การให้การศึกษาระบบการตรากฎหมายซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และการกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงประโยชน์จากการมีส่วนร่วมดังกล่าว โดยการสื่อสารสาธารณะนั้นจะต้องเป็นไปในรูปแบบการสื่อสารแบบสองทาง (two-way communication) และเป็นไปเพื่อ

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และมีผลต่อชีวิตของประชาชน

๒. เสนอให้ประชาสังคมได้รับการเรียนรู้และมีความเข้าใจประเด็นทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม และการเมือง

๓. ประสานประโยชน์ของประชาสังคมในกระบวนการพัฒนา และลดการเอารัดเอาเปรียบที่เกิดขึ้นภายในประชาสังคม

๔. ขยายขีดความสามารถในการเป็นผู้นำของสมาชิกในประชาสังคม ผู้นำกลุ่มและผู้นำชุมชน

๕. ใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของประชาสังคมในการแลกเปลี่ยนความเข้าใจและสร้างผลลัพธ์เชิงบวกในระยะยาวของประชาสังคมและสังคมโดยรวม

รูปแบบการมีส่วนร่วมสาธารณะของรัฐสภา (Parliament's Public Participation Model - PPM)

รัฐสภาแอฟริกาใต้ ได้ริเริ่มรูปแบบการมีส่วนร่วมของรัฐสภาขึ้น โดยในเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๓ ได้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (MoU) ลงนามโดยประธานรัฐสภาและหน่วยงานนิติบัญญัติ ๙ แห่ง เพื่อยืนยันความต้องการการดำเนินงานภายใต้โครงสร้างกรอบการทำงานอย่างมีส่วนร่วม กรอบการทำงานกำหนดให้รัฐสภาและหน่วยงานนิติบัญญัติได้จัดทำรูปแบบการมีส่วนร่วมสาธารณะของตนเอง ในบันทึกความเข้าใจยังมีรูปแบบเอกสารเพื่อการแบ่งปันความเข้าใจร่วมกัน แนวทางต่าง ๆ และความต้องการพื้นฐานตลอดจนแนวทางการมีส่วนร่วมสาธารณะ

แนวทาง PPM บรรทัดฐานหลัก และมาตรฐานเพื่อกระบวนการการมีส่วนร่วมสาธารณะ และกระบวนการวิธีเพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมสาธารณะในกระบวนการนิติบัญญัติ ดังนี้

๑) นิยามกระบวนการการมีส่วนร่วมสาธารณะอย่างชัดเจนภายใต้บริบทของรัฐสภา

๒) ให้มีแนวทางของกระบวนการวิธีเพื่อติดตามมุมมองจากสาธารณะเกี่ยวกับนโยบายกระบวนการนิติบัญญัติ และประเด็นอื่น ๆ ก่อนที่รัฐสภาจะดำเนินการกระบวนการตัดสินใจและกำหนดกรอบเวลาในการดำเนินการ

๓) จัดให้มีแนวทางและกระบวนการสื่อสารองค์ความรู้และข้อมูลต่อประชาชนและสาธารณะเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ก่อนกระบวนการตัดสินใจของรัฐสภา อันจะมีผลกระทบต่อสาธารณะ

๔) จัดให้มีแนวทางและกระบวนการในการเก็บข้อมูลจากสาธารณะเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการให้บริการและการดำเนินการภาครัฐเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

๕) ให้รายละเอียดการจัดการจัดการด้านสถาบันที่จำเป็น ซึ่งแจงบทบาทและความรับผิดชอบเพื่องานด้านธุรการและงานสำนักงานภายในรัฐสภาที่รับผิดชอบงานการมีส่วนร่วมสาธารณะ

๖) กำกับดูแลตัวชี้วัดเพื่อการดำเนินการ

การจัดการสถาบันด้านนิติบัญญัติเพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมสาธารณะ

รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภา (National Assembly – NA) และคณะมนตรีประจำจังหวัด (National Council of the Provinces – NCOP) อำนวยความสะดวกต่อการมีส่วนร่วมสาธารณะในเรื่องกฎหมายและกระบวนการอื่นๆ ทั้งนี้ รวมถึงการมีสมัชชาประชาชน (People Assembly – PA) คณะกรรมาธิการพบประชาชน (Taking Committees to the People – TCTTP) การมีส่วนร่วมในภาคส่วนอื่น ๆ อาทิ รัฐสภาสตรี และรัฐสภาเยาวชน เป็นต้น

๑) สมัชชาประชาชน (PA) คือ เครื่องมือหรือตัวกลางซึ่งรัฐสภาได้ให้โอกาสประชาชนในการมีส่วนร่วมชี้ถึงประเด็นต่าง ๆ ระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น ทั้งยังเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งมีเวทีให้ประชาชนได้ออกเสียงและรับฟัง

๒) รัฐสภาพบประชาชน (Taking Parliament to the People – TPTTP) เกี่ยวข้องกับการประชุมเพื่อพิจารณาของ NCOP และคณะกรรมการภายใต้ NCOP โดยจัดการประชุมนอกพื้นที่ และในถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้ประชาชนได้เห็นลักษณะการทำงาน ความต้องการของคนในพื้นที่

๓) กรรมการิการพบประชาชน (Taking Committees to the People – TCTTP) มีลักษณะการดำเนินการเช่นเดียวกับ TPTTP แต่เป็นการประชุมของคณะกรรมการ

๔) การอภิปรายพิเศษ (Special decisions or debates)

๕) การนำเสนอและการร้องเรียน (Submission and Petition) การร้องเรียนต่างๆ สามารถกระทำได้โดยการเขียนในภาษาต่างๆ ทั้ง ๑๑ ภาษาทางการที่ใช้ในประเทศ และสามารถนำส่งไปผ่านทางสถาบันที่เกี่ยวข้องหรือยื่นเรื่องด้วยตัวเอง

๖) คณะกรรมการเฉพาะ (Committee specific) คือการจัดตั้งคณะกรรมการของกลุ่ม และร้องขอเพื่อเข้าร่วมประชุมพิจารณากฎหมายหรือกำกับดูแล โดยสมาชิกของกรรมการสามารถแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม หากได้รับอนุญาตจากประธานในที่ประชุม

๗) สำนักงานรัฐสภาประชาธิปไตย (Parliamentary Democracy Offices – PDOs) รัฐสภากำหนดให้ภายในปี ๒๕๖๒ การดำเนินการ PPM จะแล้วเสร็จ โดยมีสำนักงานรัฐสภาประชาธิปไตยใน ๙ เขตจังหวัด เป็นศูนย์กลางประสานงานการมีส่วนร่วมของประชาชน

การกำกับดูแลการทำงานของรัฐสภาและการมีส่วนร่วมสาธารณะ

การดำเนินการ PPM ให้ประสบผลสำเร็จนั้น กรอบการดำเนินงาน และแนวทางของกระบวนการจะต้องมีความชัดเจน ดังนั้น ในส่วนของการกำกับดูแลการทำงานของรัฐสภาและการมีส่วนร่วมของสาธารณะจะต้องครอบคลุมกิจกรรมที่รัฐสภาได้มีการพิจารณากิจกรรมต่างๆ ของฝ่ายบริหาร โดยให้สาธารณะได้มีช่องทางการรับทราบสิ่งต่างๆ ดังนี้

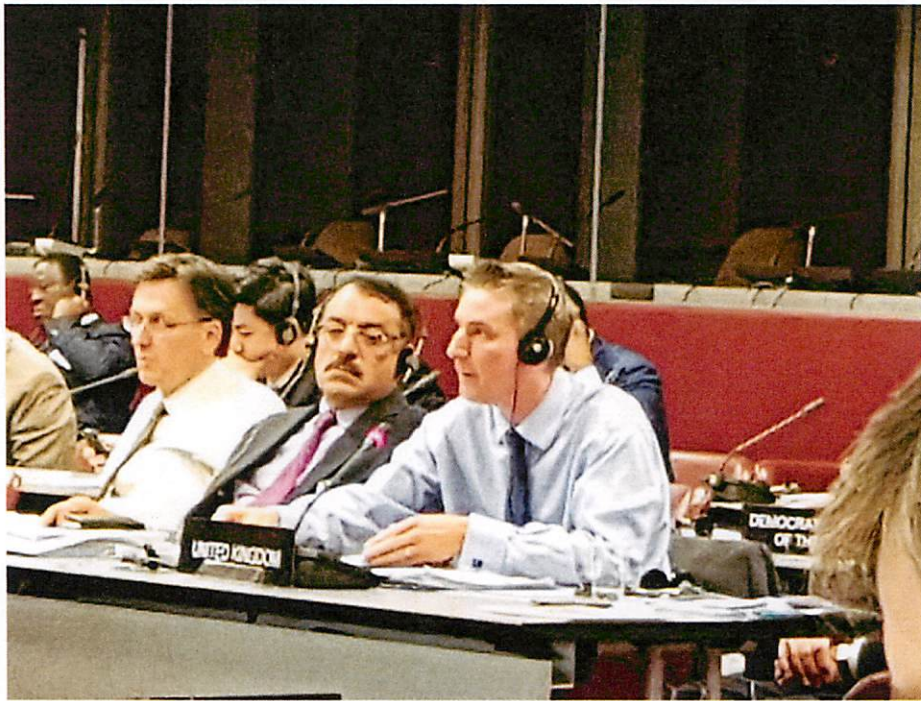
๑) แผนการดำเนินการรายปีของหน่วยงานภาครัฐ (Government Department Annual Performance Plans)

๒) พระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างการดำเนินการและการลงมติ

๓) รายงานหน่วยงานภาครัฐรายไตรมาส

๔) รายงานหน่วยงานภาครัฐรายปี

๕) การพิจารณางบประมาณเชิงยุทธศาสตร์

ผู้แทนประเทศต่าง ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นระหว่างการประชุม

คณะผู้แทนไทยระหว่างการเข้าร่วมการประชุม ASGP ประจำปี ๒๕๕๙

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

- การประชุมช่วงเช้า

คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ ซึ่งนับเป็นวันที่ ๓ ของการประชุมฯ มีการนำเสนอประเด็นอภิปรายในหัวข้อต่างๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แลกเปลี่ยน และเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อนำมาเป็นแนวปฏิบัติอันเป็นเลิศ (best practice) ของรัฐสภาสมาชิก ดังนี้

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ความล้มเหลวของการรัฐประหารในตุรกี เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙” (Failed coup attempt in Turkey on 15 July 2016) โดยนาย Mehmet Ali KUMBUZOGLU เลขาธิการรัฐสภาตุรกี

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ความล้มเหลวของการรัฐประหารในตุรกี เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙” โดยนาย Mehmet Ali KUMBUZOGLU เลขาธิการรัฐสภาตุรกี กล่าวว่า ตามที่เป็นข่าวเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ยากลำบากของตุรกีเมื่อราว ๓ เดือนที่ผ่านมา ตุรกีเกิดเหตุรัฐประหาร ซึ่งถือเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ของตุรกี อย่างไรก็ตาม ชาวตุรกีได้ปกป้องความเป็นประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญของตนอย่างเต็มที่ แม้ว่าจะมีการโจมตีอาคารรัฐสภาใหญ่ในคืนวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ประชาชนถูกโจมตีทางอากาศจากเฮลิคอปเตอร์ นักการเมืองจากทุกพรรคการเมืองต่างร่วมมือกันกับประชาชน ในราวเที่ยงคืน

ภายหลังถูกทิ้งระเบิดเสียหาย นักการเมืองต่างเข้ามาร่วมกันในที่ประชุมใหญ่และประกาศจะร่วมมือกันสนับสนุนการดำเนินการของประธานาธิบดี ราวตีสามของวันรุ่งขึ้น ประธานาธิบดีได้เดินเข้าร่วมกับประชาชนเรียกร้องให้ประชาชนต่อต้านการรัฐประหารที่เกิดขึ้นในกรุงอังการาหลายจุด ภายหลังจากการควบคุมสถานการณ์ได้ รัฐสภาได้ประกาศให้ตุรกีอยู่ในภาวะฉุกเฉินเป็นระยะเวลา ๓ เดือน จากนั้น ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติต่างร่วมแรงร่วมใจกันปกป้องอำนาจที่ได้มาจากประชาชน และประชาชนต่างออกจากบ้านเรือนมาเพื่อปกป้องประชาธิปไตยและสิทธิโดยชอบธรรมของตน สิ่งเหล่านี้เองทำให้การรัฐประหาร การก่อการร้าย และการสั่นคลอนความเป็นประชาธิปไตยจากผู้ไม่หวังดีต่อตุรกี ต้องประสบกับความพ่ายแพ้และล้มเหลวในที่สุด ที่ประชุมมีการอภิปรายแสดงความเห็นใจ และย้ำถึงความสำคัญของฝ่ายนิติบัญญัติที่จะต้องดำรงไว้ซึ่งหลักการและแนวทางประชาธิปไตย และการอยู่เคียงข้างประชาชนที่ตนเป็นตัวแทน จากเหตุการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่ารัฐสภายังเป็นหนทางในการแก้ปัญหาในช่วงที่เกิดเหตุวิกฤตการณ์ทางการเมือง

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ผู้ขับเคลื่อนจากภายในและภายนอกรัฐสภา : การปฏิรูปและการพัฒนารัฐสภา” (External versus internal drivers : Parliamentary reforms and development)
โดยนาย Amjed Pervez MALIK เลขาธิการวุฒิสภาปากีสถาน

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ผู้ขับเคลื่อนจากภายในและภายนอกรัฐสภา : การปฏิรูปและการพัฒนารัฐสภา” โดยนาย Amjed Pervez MALIK เลขาธิการวุฒิสภาปากีสถาน กล่าวว่า ตามที่ได้เคยนำเสนอเกี่ยวกับความซับซ้อนและความท้าทายของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เมื่อปี ๒๕๕๗ ซึ่งได้พบข้อเท็จจริงภายหลังจากการนำเสนอดังกล่าวว่าการนำเสนอหัวข้อประเด็นอภิปรายในคราวนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงการปฏิรูปรัฐสภา และการพัฒนาตนเอง โดยปัจจัยภายนอกในที่นี้จะหมายถึง การสนับสนุนทางการเงินและทางเทคนิคโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือองค์กรด้านการพัฒนาเชิงรัฐสภา ตามนิยามของสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union – IPU) แนวทางการสนับสนุนเชิงรัฐสภาที่ประสบผลสำเร็จต้องการสภาพแวดล้อมจากผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้มแข็ง ทั้งภายในหมายถึงรัฐบาลและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้อง สมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภา และภายนอกหมายถึง พลเมือง ประชาสังคมที่มีความเกี่ยวข้องกับรัฐสภา

จากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมาพบว่า การปฏิรูปและการพัฒนารัฐสภาปากีสถานเกิดขึ้นจากหลายสิ่ง อาทิ

- การมีโครงการที่สร้างขึ้นจากความต้องการจากภายในและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการ
- ความต้องการการประเมินผลภารกิจและการสำรวจผล
- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ในการพัฒนา
- โครงการฝึกทักษะงาน
- การประชุม การสัมมนา การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการฝึกอบรม

แต่จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้การพัฒนารัฐสภาปากีสถาน ต้องมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ต่าง ๆ ในช่วงเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา จากการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงในรัฐสภาทั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้าน ประธานวุฒิสภา สิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับการพัฒนาในเบื้องต้น ประกอบด้วย ๓ ประการ คือ

๑. การเปิดรับสิ่งใหม่และการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่
๒. ความโปร่งใส
๓. การแผ่ขยายงานของรัฐสภาทั้งสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมาธิการ

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มีการจัดทำวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกรอบการดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อให้มีการประเมินผลการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และสามารถกำกับดูแลแนวทางการพัฒนาได้

ทั้งนี้ วุฒิสภาปากีสถานได้ดำเนินการแนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยใช้กลไกภายใน การเปลี่ยนแปลงระเบียบของกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง การใช้เงินบริจาคจากภายนอกมาขับเคลื่อนการพัฒนางานและสร้างประสิทธิภาพการทำงาน โดยคำนึงถึงต้นทุนและผลลัพธ์ (cost – effect) การดำเนินการ เช่น โครงการสมาคมยุวชนรัฐสภา (Young Parliamentary Associates' Program – YPA) โดยคัดเลือกเยาวชนปีละ ๒๐ คน ผ่านกระบวนการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ มาทำงานกับคณะกรรมการของวุฒิสภาเพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานที่เป็นประโยชน์อื่นๆโดยปฏิบัติหน้าที่เสมือนเลขาธิการสภา

การปฏิรูปและการพัฒนารัฐสภาของปากีสถาน ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญ ทั้งผู้บริหารทางการเมือง สมาชิกรัฐสภา และผู้นำฝ่ายค้าน การปรับตัวและพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยปัจจัยทั้งภายใน ที่มาจากทรัพยากรที่มีอยู่แล้วภายในองค์กร และหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้อง และแรงขับเคลื่อนจากภายนอกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ผ่านกระบวนการดำเนินการที่สามารถประเมินติดตาม ตรวจสอบความโปร่งใส และมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการดำเนินการที่ชัดเจน

การอภิปรายทั่วไป หัวข้อ “การฝึกอบรมต่อผู้มีส่วนร่วม และสนับสนุนบุคลากรด้านกระบวนการรัฐสภา” (Training for participants in, and persons supporting, parliamentary proceedings) โดย นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย

การอภิปรายทั่วไป หัวข้อ “การฝึกอบรมต่อผู้มีส่วนร่วม และสนับสนุนบุคลากรด้านกระบวนการรัฐสภา” นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรของรัฐสภาว่ามีความสำคัญที่จะผลักดันให้บุคลากรได้มีการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มีผลต่อความท้าทายใหม่ของโลก รวมถึงให้ภาพรวมของการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย ว่ามีเป้าหมายทั้งในแง่บุคลากรที่ทำงานด้านรัฐสภา และให้บริการสมาชิกรัฐสภา และการพัฒนาตัวสมาชิกรัฐสภาเองในการทำงานด้านนิติบัญญัติอีกด้วย ซึ่งการพัฒนาบุคลากรของรัฐสภาทั้งสองกลุ่มดังกล่าว เป็นไปอย่างควบคู่กัน

ศาสตราจารย์ Ulrich SCHOLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี กล่าวถึง จุดสำคัญของการพัฒนา คือ การให้ความรู้ต่อผู้เป็นสมาชิกรัฐสภาใหม่ ต้องให้ความรู้และมุมมองทั้งทางเทคนิคในอาชีพว่า จะมีการดำเนินไปในทางใด เริ่มต้นอย่างไร และเป็นไปอย่างไรในช่วงท้าย โดยการดำเนินการดังกล่าวในลักษณะของการฝึกอบรม จะไม่ใช้การดำเนินการในรูปแบบการศึกษา รวมไปถึงการให้การอบรมกับเจ้าหน้าที่รัฐสภา จะต้องพิจารณาถึงความต้องการ ความเฉพาะเจาะจง ตลอดจนงานที่จะต้องเน้นหนักไปในความเชี่ยวชาญด้านใด โดยไม่คำนึงเพียงแค่กระบวนการทำงานเท่านั้น แต่จะมีเป้าหมายไปถึงการสร้างความรู้ความชำนาญให้แก่บุคลากร เพื่อให้สามารถดำเนินการให้แก่สำนักงานและรัฐสภาได้

นาย Sergey MARYNOV กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากรของรัสเซียจะแยกออกหลากหลาย ทั้งในลักษณะของการพัฒนาบุคลากรเป็นกลุ่ม เช่นกลุ่มจากสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ฝ่ายบริหาร สมาชิกรัฐสภา และการแบ่งลักษณะการอบรม อาทิ การอบรมการทำงานของคณะกรรมการฯ โครงสร้างการทำงานของรัฐสภา กฎระเบียบต่างๆ โดยการอบรมพัฒนาต่างๆ เป็นไปเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ และอำนวยความสะดวก

สะดวกให้แก่สมาชิกรัฐสภาในการทำงานด้านนิติบัญญัติ และสร้างความเป็นมืออาชีพให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภา โดยการฝึกอบรมจะต้องมีระยะเวลาที่เหมาะสม และมีการอบรมซ้ำเพื่อเป็นการ update ความรู้ และกระบวนการทำงานที่ใหม่อยู่เสมอ

ผู้แทนจากอังกฤษ สนับสนุนว่าบุคลากรรัฐสภามีความจำเป็นจะต้องมีความรู้ในด้านกระบวนการและกฎระเบียบของรัฐสภา แต่สำหรับนักการเมืองนั้นมีความหลากหลาย บางคนเป็นนักการเมืองโดยอาชีพ บางคนเห็นนักการเมืองหน้าใหม่ การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการดำเนินการต่าง ๆ มีความจำเป็น สิ่งที่สำคัญคือทำให้ความรู้เกี่ยวกับการตรากฎหมายที่ถูกต้อง ที่จะต้องมีการให้ตัวอย่างการดำเนินการที่ชัดเจนต่อผู้ทำหน้าที่ตรากฎหมาย

ผู้แทนจาก ECOWAS กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การอบรมผ่านการให้เห็นตัวอย่างแท้จริงผ่านประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้

ผู้แทนอิสราเอล กล่าวว่า การให้ความรู้ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมืองนับเป็นสิ่งจำเป็นในการให้การอบรมเช่นเดียวกันกับการให้ความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายใหม่ๆ ที่มาจากบทบัญญัติพื้นฐานทางกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กระบวนการในการนำเสนอกฎหมาย และเครื่องมือทางกฎหมายที่จะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงานด้านนิติบัญญัติ

ผู้แทนจากมาลี กล่าวว่า การอบรมและการสร้างความรู้อีกประการหนึ่ง คือการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานระหว่างกัน

ผู้แทนจากแอฟริกาใต้ กล่าวว่า แอฟริกาใต้มีการอบรมเนื้อหาสำคัญ ให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ตั้งแต่สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ โดยแบ่งการฝึกอบรมตามแนวทางการปฏิบัติงานของแต่ละระดับ โดยหลักสูตรในการฝึกอบรมต่างๆ นั้น ได้รับการจัดทำจากมหาวิทยาลัยของแอฟริกาใต้ ในการวางหลักสูตรการฝึกอบรม

ผู้แทนจากบราซิล กล่าวว่า บราซิลเองมีหลักสูตรการฝึกอบรมทั้งสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภาเช่นเดียวกันทั้ง สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สิ่งที่บราซิลให้ความสำคัญคือ ผู้ที่เข้ามาใหม่ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกรัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่รัฐสภา โดยจะจัด workshop เกี่ยวกับพื้นฐานการทำงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำงานและการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งบางครั้ง บราซิลได้ดำเนินการจ้างบุคลากรจากภายนอกเข้ามาทำการฝึกอบรม แต่บางครั้งประสิทธิภาพที่ได้อาจเป็นไปตามเป้าหมายและบางครั้งอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

ผู้แทนจากเคนยา กล่าวว่า จากประสบการณ์ของเคนยามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาบุคลากรของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อหลีกเลี่ยงการล้มเหลว การวางแผนการฝึกอบรมจะต้องคำนึงถึงส่วนงานที่มีความต้องการการพัฒนาอย่างแท้จริง หรือส่วนงานที่ต้องการความเป็นมืออาชีพในเชิงลึก หรือเชิงปฏิบัติงาน การทำ benchmarking ในการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมจึงเป็นส่วนจำเป็นอย่างยิ่งในการกำหนดหลักสูตรแต่เริ่มแรก เพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในอนาคต

ผู้แทนจากสเปน กล่าวว่า สเปนมีการจัดการอบรมตามกลุ่มทางการเมือง ซึ่งจะสะท้อนถึงความแตกต่างและความต้องการของแต่ละกลุ่มทางการเมือง

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “รัฐสภาสวีเดนและสหภาพยุโรป : การสร้างโอกาสที่ดีที่สุดให้เกิดอิทธิพลในระดับนานาชาติ” (The Swedish Parliament and the EU : Creating the best possible opportunities for influence at the international level) โดยนาย Claes MARTENSSON รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “รัฐสภาสวีเดนและสหภาพยุโรป : การสร้างโอกาสที่ดีที่สุดให้เกิดอิทธิพลในระดับนานาชาติ” โดยนาย Claes MARTENSSON รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน กล่าวโดยจำกัดกรอบการพูดเฉพาะโอกาสของรัฐสภาสวีเดนที่จะมีอิทธิพลต่อสหภาพยุโรป โดยสวีเดนเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปในปี ๒๕๓๘ โดยในช่วง ๑๐ ปีแรกของการเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป สวีเดนพยายามดำเนินการโดยเป็นกลางในทุกประเด็นและเลี่ยงความขัดแย้งต่างๆ ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญของสวีเดน สภา Riksdag จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในการทำหน้าที่นิติบัญญัติ และงบประมาณ และเมื่อสวีเดนเข้าสู่การเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป สภา Riksdag จึงทำหน้าที่สำคัญในกิจการของ EU โดยกฎข้อสำคัญของสภาสวีเดนคือการพิจารณาหลักการสำคัญของระบบประชาธิปไตย สภา Riksdag ยังได้สิทธิในการตัดสินใจต่อ EU ในเรื่องการพัฒนาและการดำเนินการของ EU นอกจากนี้ตามสนธิสัญญาของสหภาพยุโรป มาตรา ๑๒ ระบุว่าสามารถทำหน้าที่เสนอทบทวนข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดต่างๆ ต่อสหภาพยุโรปได้ ทั้งนี้ จึงทำให้สภา Riksdag ของสวีเดน เข้าไปมีบทบาทในสหภาพยุโรป ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อาทิ การมีส่วนร่วมในคณะกรรมการยุโรปเกี่ยวกับข้อตกลงทางการเมือง เป็นต้น

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การขยายอำนาจของรัฐสภาระดับภูมิภาค : หลักฐานเชิงประจักษ์จากรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตก” (Status of enhancement of powers of a regional Parliament : Evidence from ECOWAS) โดยนาย Neilson Q. MAGBAGBEOLA เลขาธิการรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตก (ECOWAS)

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “การขยายอำนาจในรัฐสภาระดับภูมิภาค : หลักฐานเชิงประจักษ์จากรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตก” โดยนาย Neilson Q. MAGBAGBEOLA เลขาธิการรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตก ได้กล่าวถึงความเป็นมาของกลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตกที่ประกอบด้วยประเทศสมาชิก จำนวน ๑๕ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐเบนิน บูร์กินาฟาโซ สาธารณรัฐเคปเวิร์ด สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ สาธารณรัฐแกมเบีย สาธารณรัฐกานา สาธารณรัฐกินี สาธารณรัฐกินีบีสเซา สาธารณรัฐไลบีเรีย สาธารณรัฐมาลี สาธารณรัฐไนเจอร์ สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน สาธารณรัฐเซเนกัล และสาธารณรัฐโตโก มีขนาดพื้นที่ทั้งสิ้น ๕.๑ ล้านตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑ ของพื้นที่ทวีปยุโรป มีขนาดผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ตามการคาดการณ์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศปี ๒๕๕๙ ประมาณ ๕๗๑,๔๓๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

กลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตก มีวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายที่จะเป็นภูมิภาคไร้พรมแดนซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรจำนวนมากและมีโอกาสในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นภายใต้การพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตลอดจนมีแนวคิดที่จะทำให้ภูมิภาคปกครองโดยหลักการประชาธิปไตย กฎหมาย และธรรมาภิบาล กลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตกก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ณ กรุงลากอส สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย โดยการทำสนธิสัญญาของประเทศสมาชิก ๑๕ ประเทศดังกล่าว และรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตกก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ ณ กรุงบามาโก สาธารณรัฐมาลี โดยมีสมาชิกรัฐสภา ๑๑๕ คน โครงสร้างของรัฐสภาประกอบด้วย

- องค์ประชุมซึ่งมีอำนาจสูงสุดในการพิจารณา ประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภา ๔ คน เป็นคณะผู้บริหาร

- คณะกรรมาธิการสามัญของรัฐสภา

- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาภายใต้เลขาธิการรัฐสภาเพื่อสนับสนุนการทำงานของรัฐสภาทั้งด้านเทคนิค ด้านการบริหารจัดการและด้านการเงิน

การประชุมรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตก จะจัดประชุม ๓ ครั้ง ประกอบด้วย การประชุมวาระปกติ ๒ ครั้งในเดือนพฤษภาคม และเดือนกันยายน สำหรับการประชุมวาระพิเศษปีละ ๑ ครั้งจะจัดขึ้นเมื่อจำเป็นต้องมีการพิจารณาประเด็นเร่งด่วน

ตามมาตรา ๔(๒) ของพิธีสารเสริม A/SP.3/06/06 แก้ไขพิธีสารเสริม A/P.2/8/94 กล่าวว่า อำนาจของรัฐสภากลุ่มเศรษฐกิจประเทศแอฟริกันตะวันตกจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นจากการให้คำแนะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและต่อเนื่องไปจนถึงการบัญญัติกฎหมายตามอำนาจที่มีอยู่ ดังนั้น รัฐสภากลุ่ม ECOWAS จำเป็นต้องขยายอำนาจเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทของรัฐสภาภายในภูมิภาค

วิธีการขยายอำนาจของรัฐสภากลุ่ม ECOWAS ประกอบด้วย

๑. การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติเสริมที่เกี่ยวข้องกับการขยายอำนาจให้กับ

- ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายจากแต่ละประเทศ

- รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม

- คณะรัฐมนตรี

- ประมุขของแต่ละประเทศ (เพื่อการพิจารณาและรับรอง)

๒. การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาทางตรงในอนาคต

๓. หลังจากการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาทางตรงแล้ว ควรจะมีการเข้ารับตำแหน่งของรัฐสภาที่มีอำนาจเต็มตามแบบปฏิบัติที่เป็นมา คือ การเป็นผู้แทน การบัญญัติกฎหมาย และการตรวจสอบ

กล่าวโดยสรุป รัฐสภากลุ่ม ECOWAS ต่อสู้เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในแอฟริกันตะวันตก ปัจจุบัน สมาชิกรัฐสภาจากกลุ่ม ECOWAS จะได้รับการเลือกตั้งทางอ้อมจากประชาชนผ่านทางรัฐสภาของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ เป้าหมายสูงสุดในอนาคตคือสมาชิกรัฐสภากลุ่ม ECOWAS จะมาจากการเลือกตั้งทางตรง

การขยายอำนาจของรัฐสภากลุ่ม ECOWAS จะทำให้ประชาชนภายในภูมิภาคเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการสนับสนุนการรวมตัวภายในภูมิภาคและการพัฒนาเขตแอฟริกันตะวันตกอีกด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของกลุ่ม ECOWAS ทั้งนี้ มีการคาดหวังว่านโยบายที่โดดเด่นทั้งหมดจำเป็นต้องมีการรับรองพระราชบัญญัติเสริมที่เกี่ยวข้องกับการขยายอำนาจเพื่อให้รัฐสภากลุ่ม ECOWAS นำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเร็ว

การนำเสนอหัวข้อ “ครบรอบ ๒๐ ปี ของรัฐสภาสาธารณรัฐเช็ก” (The 20th Anniversary of the Senate of the Parliament of the Czech Republic) โดยนาย Jiri UKLEIN เลขาธิการวุฒิสภา รัฐสภาเช็ก

การนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ "ครบรอบ ๒๐ ปี ของรัฐสภาสาธารณรัฐเช็ก" โดยนาย Jiri UKLEIN เลขาธิการวุฒิสภา รัฐสภาเช็ก ได้เล่าความเป็นมาของการตั้งรัฐสภาเช็ก นับแต่ปี ๒๕๖๓ ที่รัฐธรรมนูญฉบับแรกของรัฐเช็กโกสโลวัก ได้ประกาศรัฐสภาประกอบด้วย ๒ สภา และมีการดำเนินการจนกระทั่งมีการประกาศแยกรัฐออกจากกัน ระหว่างสาธารณรัฐเช็ก และสโลวัก ในปี ๒๕๓๕ โดยเมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๓๖ ตาม

รัฐธรรมนูญของเช็กที่กำหนดให้ สาธารณรัฐเช็ก ประกอบด้วย ๒ สภา ได้แก่ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา โดยวุฒิสภาจะเป็นสถาบันที่จะไม่มีการยุบสภา และในทุกๆ ๒ ปี ๑ ใน ๓ ของสมาชิกวุฒิสภาจะหมดวาระและเลือกตั้งเข้ามาใหม่ ซึ่งวุฒิสภาได้มีการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙ โดยตรงจากประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น ๘๑ คน วาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี สมาชิกวุฒิสภาจะต้องมีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไปจะสังกัดพรรคการเมืองหรือไม่ก็ได้

สำหรับอำนาจของวุฒิสภา คือ การทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย และเป็นผู้พิจารณากฎหมายต่อจากสภาผู้แทนราษฎร (สภาล่าง) โดยมีอำนาจที่จะระงับยับยั้งพระราชบัญญัติ และสามารถตีกลับกฎหมายหรือพระราชบัญญัติไปยังสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาปรับแก้ นอกจากนี้ หากเกิดกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีการประกาศยุบสภาลง วุฒิสภาสามารถผ่านมาตรการลักษณะพระราชบัญญัติที่มาจากรัฐบาล (พระราชกำหนด) ได้ ตลอดจน วุฒิสภาสามารถพิจารณาให้ความเห็นชอบในการให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ประกาศสงคราม รวมถึงอนุมัติการส่งกองกำลังทหารร่วมรบได้

สำหรับคณะกรรมการในวุฒิสภา จะทำหน้าที่ตามภารกิจของคณะกรรมการ มีการอภิปรายและมอบหมายงานหลังจากอภิปรายจนได้ข้อสรุป คณะกรรมการสามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการเฉพาะประเด็นภายใต้กรอบการดำเนินการของคณะกรรมการแต่ละคณะ คณะกรรมการของวุฒิสภา มีดังนี้

- คณะกรรมการด้านระเบียบวาระและกระบวนการ
- คณะกรรมการด้านภารกิจและเอกสิทธิ์ของรัฐสภา
- คณะกรรมการด้านกฎหมายและรัฐธรรมนูญ
- คณะกรรมการด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการขนส่ง
- คณะกรรมการด้านการบริหารสาธารณะ การพัฒนาภูมิภาคและสิ่งแวดล้อม
- คณะกรรมการด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม สิทธิมนุษยชนและการร้องเรียน
- คณะกรรมการด้านการต่างประเทศ การป้องกันประเทศและความมั่นคง
- คณะกรรมการด้านกิจการสหภาพยุโรป
- คณะกรรมการด้านนโยบายสังคมและสาธารณสุข

วุฒิสภายังมีคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการประเด็นครอบคลุมงานหลากหลายที่หลากหลายนอกเหนือจากคณะกรรมการ คณะกรรมการวิสามัญ อาจแต่งตั้งขึ้นได้ ทั้งนี้ กรรมการไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่อาจเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์เฉพาะเข้ามาทำหน้าที่ก็ได้ โดยคณะกรรมการในวุฒิสภา มีดังนี้

- คณะกรรมการวุฒิสภาด้านผู้พำนักอาศัยนอกประเทศ
- คณะกรรมการวุฒิสภาด้านกิจกรรมสถานกงสุลวุฒิสภา
- คณะกรรมการวุฒิสภาด้านการพัฒนาชนบท
- คณะกรรมการวุฒิสภาด้านสื่อสาร
- คณะกรรมการวุฒิสภาด้านรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐเช็กและกระบวนการดำเนินการของรัฐสภา

รัฐสภา

ทั้งนี้ ในตอนท้ายของการนำเสนอ เลขาธิการวุฒิสภาเช็ก ยังได้เชิญชวนผู้เข้าร่วมการประชุม ไปเยี่ยมเยือนรัฐสภาเช็ก เพื่อดูความก้าวหน้าของการทำงาน และการบริหารจัดการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตลอดจน นำเสนอความสวยงามของสถาปัตยกรรมของอาคารรัฐสภาเช็ก ให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับชมอีกด้วย

นอกเหนือจากการนำเสนอประเด็นอภิปรายแล้ว ที่ประชุมฯ ยังได้มีการอภิปรายทั่วไปหัวข้อ "การฝึกอบรมผู้มีส่วนร่วม และผู้สนับสนุนด้านกระบวนการนิติบัญญัติ" ดำเนินการอภิปรายโดย นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย โดยมีรัฐสภาสมาชิกต่างๆ ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมให้กับสมาชิกรัฐสภา เจ้าหน้าที่รัฐสภา ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเน้นหนักในเรื่องของการส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในวงงานรัฐสภา

ภายหลังจากการนำเสนอประเด็นอภิปรายและการอภิปรายทั่วไปเสร็จสิ้น ที่ประชุมได้มีการพิจารณารายงานการดำเนินการของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ก่อนที่จะให้ความเห็นชอบร่วมกัน

ในตอนท้ายของการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ร่วง ที่ประชุมฯ ยังได้มีการพิจารณาระเบียบวาระการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งกำหนดจะจัดขึ้น ระหว่างวันที่ ๒ - ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ณ กรุงธากา สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ โดยมีการนำเสนอวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ประเทศเจ้าภาพ

การประชุมร่วมระหว่างสหภาพรัฐสภา (Inter - Parliamentary Union - IPU) และสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Association of Secretaries General of Parliaments - ASGP) ในหัวข้อหลัก "รัฐสภาจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร : ข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการกำกับดูแลของรัฐสภา (รายงานของรัฐสภาโลก)"

การประชุมร่วมระหว่างสหภาพรัฐสภา และสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ในหัวข้อหลัก "รัฐสภาจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร : ข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการกำกับดูแลของรัฐสภา (รายงานของรัฐสภาโลก)" จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ คณะผู้แทนไทยได้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว พร้อมรับฟังแนวความคิดของประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และแนวทางในการพัฒนาการกำกับดูแล (oversight) ของรัฐสภา การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทั้งทางด้านของการบริหารงาน แนวทางการดำเนินงาน ระเบียบ วิธีปฏิบัติต่าง ๆ ของรัฐสภาแต่ละประเทศ ในการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐสภา ที่จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การประชุมร่วมระหว่าง IPU และ ASGP

คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมร่วมระหว่าง IPU และ ASGP

บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙ ในครั้งนี้ มีเนื้อหาหัวข้อการอภิปรายที่เน้นประเด็นเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติอันเป็นเลิศ (Best practice) ระหว่างสำนักงาน-

เลขาธิการรัฐสภาประเทศสมาชิก โดยผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานด้านนิติบัญญัติ จากเนื้อหาการประชุมที่ได้นำเสนอบทสรุปหัวข้อประเด็นอภิปรายต่างๆ ข้างต้น พบว่า การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาในครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑. การพัฒนาบุคลากรและความเชื่อมโยงงานด้านนิติบัญญัติอย่างมืออาชีพ

ในการประชุมครั้งนี้ มีหัวข้อการอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการเตรียมความพร้อมบุคลากรในวงงานรัฐสภาถึง ๔ หัวข้อ ได้แก่

- หัวข้อ “กระบวนการในการสร้างความเป็นมืออาชีพให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา” โดย นาย WOO Yoon-Keun เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

- หัวข้อ “ประสบการณ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิลว่าด้วยการเปิดรัฐสภาสู่สาธารณะ” โดย นาย Antonio CARVALHO E SILVA NETO ผู้อำนวยการโครงการและบริหารงานสำนักงานของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล

- หัวข้อ “การเข้าถึงประชาธิปไตยผ่านการมีส่วนร่วมสาธารณะ : มุมมองของรูปแบบการมีส่วนร่วมสาธารณะของรัฐสภาแอฟริกาใต้” โดยนาย Genggezi MGIDLANA เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแอฟริกาใต้

- หัวข้อ “การฝึกอบรมต่อผู้มีส่วนร่วมและสนับสนุนบุคลากรด้านกระบวนการรัฐสภา” โดย นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย

ดังนั้น เรื่องการพัฒนาความเป็นมืออาชีพของบุคลากรด้านวงงานรัฐสภานั้น เป็นประเด็นที่นานาประเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่รองรับการบริการต่างๆ มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานโดยภาพรวม

ดังนั้น จึงขอเสนอแนวทางการพัฒนาบุคลากรดังนี้

การพัฒนาบุคลากร

นับเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เนื่องจากความเจริญของวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเทคนิคในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ คนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ในสมัยหนึ่ง ก็อาจกลายเป็นคนที่หย่อนความสามารถไปในอีกสมัยหนึ่งได้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถกับตำแหน่งหน้าที่อยู่เสมอ ไม่ว่าจะวิทยาการและหน้าที่ความรับผิดชอบจะได้เปลี่ยนแปลงไป ความหมายของการพัฒนาบุคลากร โดยการพัฒนาบุคลากร มีความหมายตรงกับคำว่า Development of Personnel

พนัส หันนาคินทร์ (๒๕๒๖ : ๑๓๓) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรว่า ประสิทธิภาพขององค์กรย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานย่อมจะเพิ่มขึ้นจากการที่ระบบโรงเรียนให้โอกาสแก่เขาที่จะพัฒนาวิสัยความสามารถที่มีอยู่ในตัวของเขาแต่ละคน การพัฒนาบุคลากรเป็นกิจกรรมที่จะต้องกระทำตั้งแต่แรกเข้ามาทำงานถึงเวลาที่จะต้องออกจากงานไปตามวาระ^๑

^๑ พนัส หันนาคินทร์. (๒๕๒๖). ประสบการณ์ในการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : พรานนกการพิมพ์.

ประชุม รอดประเสริฐ (๒๕๒๘ : ๑๓๒) ได้สรุปแนวคิดของนักวิชาการบริหารต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่จะเสริมสร้างให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติ อันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การพัฒนาบุคลากรอาจจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ ๒ ประเภท คือ การพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาและการพัฒนาตนเอง^๑

สมาน รังสิโยกฤษณ์ (๒๕๒๒ : ๘๐) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรว่าเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการทำงานดีขึ้นตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่ง การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่จะสร้างเสริมและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะอุปนิสัย ทัศนคติ และวิธีการในการทำงานอันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน^๒

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (๒๕๒๕ : ๒๐๘ - ๒๐๙) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรว่า เป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ทักษะ ทัศนคติ ค่านิยมความสามารถของบุคคล ตลอดจนการให้แนวความคิดใหม่ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพที่ดีขึ้น^๓

ดังนั้น กล่าวโดยสรุป การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่มุ่งจะเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติของบุคลากรให้เป็นไปทางที่ดีขึ้นเพื่อให้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้ว ปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร มีความมุ่งหมาย ๒ ประการ คือ

๑. ความมุ่งหมายขององค์การ (institutional objectives) เป็นความมุ่งหมายที่เน้นหนักในแง่ของส่วนรวม ได้แก่

- ๑.๑ สร้างความสนใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร
- ๑.๒ เสนอแนะวิธีปฏิบัติงานที่ดีที่สุด
- ๑.๓ พัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลสูงสุด
- ๑.๔ ลดความสิ้นเปลืองและป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน
- ๑.๕ จัดวางมาตรฐานในการทำงาน
- ๑.๖ พัฒนาฝีมือในการทำงานของบุคคล
- ๑.๗ พัฒนาการบริหารโดยเฉพาะการบริหารด้านบุคคลให้มีความพอใจ
- ๑.๘ ฝึกฝนคนไว้เพื่อความก้าวหน้าของงานและการขยายองค์การ

๑.๙ สนองบริการอันมีประสิทธิภาพแก่สาธารณะและ/หรือผู้มาติดต่อ ซึ่งในกรณีของการดำเนินการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในครั้งนี้ หากพิจารณาตามแนวทางประเด็นการนำเสนอของผู้เข้าร่วมประชุม จะพบว่า แรงขับเคลื่อนจากภายในองค์กร มีส่วนสำคัญที่จะผลักดันงานต่าง ๆ เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริงได้

๒. ความมุ่งหมายส่วนบุคคล (employee objectives) หมายถึง ความมุ่งหมายของข้าราชการพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ในองค์กรหรือหน่วยงาน ความมุ่งหมายส่วนบุคคลนี้ ได้แก่

^๑ ประชุม รอดประเสริฐ. (๒๕๒๘). การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เนติกุลการพิมพ์.

^๒ สมาน รังสิโยกฤษณ์. (๒๕๒๒). การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : นำกัการพิมพ์.

^๓ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (๒๕๒๕). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

- ๒.๑ ความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง
- ๒.๒ พัฒนาท่าที บุคลิกภาพในการทำงาน
- ๒.๓ พัฒนาฝีมือในการทำงานโดยการทดลองปฏิบัติ
- ๒.๔ ฝึกฝนการใช้พินิจจยในการตัดสินใจ
- ๒.๕ เรียนรู้งานและลดการเสี่ยงอันตรายในการทำงาน
- ๒.๖ ปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น
- ๒.๗ ส่งเสริมและสร้างขวัญในการทำงาน
- ๒.๘ เข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ให้ดีขึ้น
- ๒.๙ ให้มีความพอใจในการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (๒๕๒๕ : ๒๕๓๓) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการพัฒนาบุคลากรว่า

๑. เพื่อแก้ไขการทำงานที่ด้อยประสิทธิภาพ เช่น ใช้วิธีการที่ผิด ปฏิบัติงานล่าช้า หย่อนคุณภาพ มีทัศนคติต่องานในทางที่ผิด
๒. เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการทำงาน เช่น หลักการ ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติเพื่อปรับปรุงการทำงานให้ดีกว่าที่เป็นอยู่
๓. เพื่อเตรียมบุคคลให้พร้อมที่จะรับตำแหน่งสูงขึ้นหรือสำหรับงานที่ได้รับมอบหมายในอนาคต
๔. เพื่อสร้างความเข้าใจ การสื่อสารในหลักการสำหรับคนในระดับเดียวกันหรือต่างระดับ ให้เกิดการประสานงานและร่วมมือกันทำงานได้ดีขึ้น

จากหลักการดังกล่าว หลักการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานฯ จะควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ควรตอบสนองความต้องการขององค์การ
๒. ควรมีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากร
๓. ควรตอบสนองความต้องการของบุคลากร
๔. ควรสนองความต้องการของชุมชนที่องค์กรนั้นตั้งอยู่

การพัฒนาบุคลากร นับเป็นกระบวนการที่มีความจำเป็นมากในการบริหารงานบุคลากรและเป็นกระบวนการที่จะต้องกระทำต่อเนื่องกันไปตลอดระยะเวลาที่องค์กรดำเนินอยู่ซึ่งมีวิธีการพัฒนาบุคลากรแตกต่างกันออกไปในแต่ละหน่วยงาน โดยเชื่อมโยงกับกระบวนการพัฒนาบุคลากรอย่างมีอาชีพ กระบวนการในพัฒนาบุคคล และขั้นตอน เป็นกระบวนการที่อย่างสอดคล้องต่อเนื่อง และสัมพันธ์กันอย่างครบวงจรซึ่งสามารถแบ่งการดำเนินการเป็นขั้นตอนได้ ๔ ขั้นตอน คือ

๑. การหาความจำเป็น ในการพัฒนาบุคลากร หรือหาปัญหาที่จะต้องพัฒนาบุคลากร การสำรวจความต้องการบุคลากรนั้น องค์กรพึงกระทำเป็นระยะเพื่อทราบระดับความต้องการว่าสูงพอนำไปทำโปรแกรมขึ้นหรือไม่ ที่น่าสนใจคือบุคลากรได้ร่วมในการพัฒนาบุคลากรอยู่ด้วย ซึ่งแนวโน้มจะเกิดความพึงพอใจสูงและมีระดับขวัญสูงในการปฏิบัติงานตามมา

๒. การวางแผน ในการพัฒนาบุคลากรมีกิจกรรมที่ต้องกำหนดในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรอยู่หลายประการ เช่น จะจัดโปรแกรมอะไร ด้วยวิธีการอย่างไร เรื่องอะไรควรอยู่ในการวางแผนระยะยาวอะไรเป็นสิ่งที่ต้องรีบทำ สิ่งนี้อาจจะเกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามแผนที่มิอะไรบ้าง ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจะมีวิธีการขจัดปัญหานั้นอย่างไร ตลอดจนการวางแผนในด้านการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการบริหาร การพัฒนาบุคลากรการกำหนดตัวบุคลากรที่จะรับผิดชอบ การวางแผนในการพัฒนาบุคคลนั้นโดยทั่วไปจะดำเนินการดังนี้

๒.๑ การกำหนดขอบข่ายของการพัฒนากำลังคน โดยกำหนดว่าจะพัฒนากำลังคนโดยวิธีการใดบ้างเพื่อแก้ปัญหาของหน่วยงานโดยกำหนดเป็นงานหรือโครงการ เช่น การฝึกอบรม การส่งบุคคลไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน การพัฒนาโดยกระบวนการปฏิบัติงาน การพัฒนาด้วยตนเอง การพัฒนาทีมงานหรือพัฒนาองค์การ

๒.๒ การวางแผนดำเนินการพัฒนาบุคคล ในแต่ละวิธีหรือในแต่ละเรื่อง กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนในการดำเนินงาน และแผนการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนว่าจะดำเนินการเมื่อไร

๒.๓ กำหนดผู้รับผิดชอบว่ามีผู้ได้รับผิดชอบงานใด อย่างไร

๒.๔ กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายว่า ในการพัฒนาบุคลากรในแต่ละเรื่องหรือแต่ละโครงการ จะใช้งบประมาณจากหมวดไหน จำนวนเท่าไร

๒.๕ กำหนดระบบ วิธีการติดตาม และประเมินผล ในการพัฒนาบุคคลว่าจะติดตามและประเมินผลอย่างไร

๒.๖ จัดทำโครงการและเสนอผลมีอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ

๓. การดำเนินการพัฒนาบุคคล เป็นการดำเนินการพัฒนาบุคคลตามที่ได้วางแผนไว้ตามระยะเวลา หรือปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนด

๔. การติดตามและประเมินผล เป็นการติดตามและประเมินผลการพัฒนากำลังคนวิธีต่าง ๆ ตามแผนที่กำหนดไว้ว่าได้ดำเนินการไปตามแผนงาน วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้แค่ไหน การติดตามและประเมินผลงาน

วิธีการต่าง ๆ ที่องค์การใช้ในการพัฒนาบุคลากรด้านวงงานรัฐสภาเพื่อไปสู่ความเป็นมืออาชีพ

ในที่นี้ขอนำเสนอแนวทางจากการประมวลแนวทางที่ผู้แทนในการประชุมได้มีการนำเสนอและนำมาสรุปเป็นแนวทางที่ครอบคลุม โดยมีแนวทางพัฒนาบุคลากรที่สำคัญ ๗ วิธี คือ

๑. วิธีศึกษางานไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติงาน (on - the - job - study) เป็นวิธีสะดวกและง่าย คือการดำเนินการในลักษณะที่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำ หรือที่สอนน้อง

๒. การปฐมนิเทศ (vestibule training or orientation) เป็นวิธีแรกเริ่ม มีการแนะนำระเบียบ การปฏิบัติต่าง ๆ สภาพแวดล้อมการทำงาน ผู้บริหาร

๓. วิธีทำงานในฐานะลูกมือ หรือเป็นผู้ช่วยไปพลางก่อน (apprenticeship training) เช่น การให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะ เป็นต้น

๔. วิธีฝึกงานต่อจากทฤษฎี (internship training) วิธีนี้เป็นวิธีร่วมมือกันระหว่างงานวิชาชีพหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติกระทรวง

๕. วิธีฝึกระยะสั้น (Learner training) เพื่อเพิ่มทักษะเฉพาะทาง

๖. วิธีให้ไปศึกษาในสถานศึกษาบางแห่งนอกเวลาทำงานหรือใช้เวลาบางส่วนของการทำงานไปรับการศึกษา (outside courses)

๗. วิธีให้ไปศึกษาใหม่หรือศึกษาต่อเพิ่มเติม (retraining or upgrading) วิธีนี้เป็นการเพิ่มวุฒิของครูให้มีความรู้ดีขึ้นอาจจะส่งไปศึกษาต่อตามวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของนักพัฒนาบุคลากร (HRD) โดยขีดความสามารถหรือ competency ของบุคลากรในวงงานรัฐสภานั้น เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่และราชการรัฐสภา ซึ่งปัจจุบันการวัดผลงานนั้นจะวัดไปที่ปัจจัยวัดผลการดำเนินงานหลัก หรือ Key Performance Indicators - KPIs ทั้งนี้ competency ของแต่ละฟังก์ชันมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน และงานพัฒนาหรือ Human Resource Development เป็นอีกฟังก์ชันหนึ่งที่สำคัญซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ย่อม

ต้องการ competency เฉพาะด้านที่แตกต่างไปจากงานอื่น ๆ เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าการที่จะเป็นนัก HRD ที่ดีนั้น พวกเขาจะต้องมี competency ที่สำคัญใน ๓ เรื่องหลักด้วยกัน ได้แก่ ความสามารถด้านทักษะวิชาชีพ (technical competency) ความสามารถด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (interpersonal competency) ความสามารถด้านสติปัญญา (intellectual competency)

๒. การนำเสนอความเป็นประชาธิปไตยและบทบาทระหว่างประเทศที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการทางประชาธิปไตย

ในการประชุมครั้งนี้ พบว่า ในการนำเสนออภิปรายต่างๆ ผู้แทนรัฐสภาประเทศสมาชิก มักมีการนำเสนอ โดยหยิบประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรง หรือโดยนัยสำคัญ ถึงกระบวนการดำเนินการของรัฐสภา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวทางและกระบวนการทางประชาธิปไตย อาทิ การนำเสนอของเลขาธิการรัฐสภาตุรกี ที่กล่าวถึง ความล้มเหลวของความพยายามก่อรัฐประหารในประเทศ และการต่อต้านของประชาชน รวมถึงสมาชิกรัฐสภาของตุรกี ที่พยายามรักษาไว้ซึ่งแนวทางประชาธิปไตย เป็นต้น

อย่างไรก็ดี พบว่า ในการประชุมดังกล่าวมีประเทศสมาชิกหลายประเทศ ที่มีการปกครองกึ่ง-ประชาธิปไตย หรืออาจไม่ใช้การปกครองแบบประชาธิปไตย แต่ในความหมายอีกนัยหนึ่ง กระบวนการทางประชาธิปไตยในระดับนานาชาตินั้น ต่างมีนิยามที่มีความหลากหลาย และมีการกำหนดสิทธิพลเมืองขั้นพื้นฐานที่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ กระบวนการที่หลากหลายดังกล่าว จะต้องอยู่บนพื้นฐานของการไม่ละเมิดหรือจำกัดสิทธิมนุษยชน (Human Rights)

สำหรับประเทศไทยนั้น แนวทางการนำเสนอความเป็นประชาธิปไตย อาจต้องนำเสนอแนวทางการนำประเทศกลับเข้าสู่กระบวนการการเลือกตั้ง และการรับรองรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่กำลังดำเนินการ ตลอดจนการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและความจริงจังในการเข้ามาแก้ไขปัญหาและปฏิรูปความเป็นประชาธิปไตยในประเทศไทยของรัฐบาล คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ และสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการทั้ง ๒ สภา (สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว ที่เป็นไปตามแผนการดำเนินการ (Roadmap) ที่ได้มีการประกาศไว้

๓. แนวทางการเตรียมความพร้อมของผู้ที่จะนำเสนอประเด็นอภิปราย

ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่า ลักษณะของการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภานั้น เป็นลักษณะของการนำเสนอประเด็นอภิปรายจากผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติอันเป็นเลิศ (Best practice) แต่แต่ละประเทศจะนำเสนอแนวทางการปฏิบัติงาน หรือแนวทางการเตรียมการด้านการดำเนินงานด้านต่างๆ ของตนที่ได้มีการปฏิบัติจริงและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี นอกจากนี้ ลักษณะของการอภิปรายจะเป็นการซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุง ปรับใช้ แนวทางการดำเนินงานของประเทศสมาชิก และเกิดองค์ความรู้ใหม่ในการบริหารงาน ทั้งในเชิงบุคลากร และการบริหารสำนักงาน เพื่อรองรับการทำงานของรัฐสภาที่มีความแตกต่าง ดังนั้น ผู้นำเสนอควรมีการเตรียมความพร้อมในประเด็นเนื้อหาที่จะนำเสนอ พร้อมข้อมูลประกอบข้างเคียง เพื่อตอบข้อซักถามของผู้เข้าร่วม การประชุม ตลอดจน สามารถเสนอแนะให้ความเห็นต่อประเด็นซักถามเพิ่มเติมของผู้เข้าร่วมประชุม และผู้อภิปรายได้

ทั้งนี้ สำหรับในโอกาสต่อไปที่คณะผู้แทนไทย อาจพิจารณานำเสนอประเด็นที่สามารถเป็นแนวทางปฏิบัติ หรือแนวทางการนำเสนอบทบาทหรือความก้าวหน้าของรัฐสภาไทย อาจพิจารณานำเสนอประเด็นเพื่อเป็นแนวทางไว้เบื้องต้นดังนี้

๑. ความก้าวหน้าของการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ของสภาปฏิรูปประเทศ และ/หรือสภาขับเคลื่อน-การปฏิรูปประเทศ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินการในช่วงการเปลี่ยนผ่านทางการเมือง

๒. ความสำเร็จของการพัฒนาทรัพยากร และบุคลากรในวงงานรัฐสภาไทย ให้มีความเป็นมืออาชีพ ซึ่งมีการกำหนดไว้ตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓. ความก้าวหน้าในการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ของประเทศไทย ที่จะสามารถอำนวยความสะดวกในการทำงานของสมาชิกรัฐสภา และบุคลากรในวงงานรัฐสภา ตลอดจน สถาปัตยกรรมของอาคารที่มีแนวคิดต่าง ๆ แฝงอยู่ในการออกแบบอาคาร รวมถึงเป็นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินงานต่อเนื่องจากการนำเสนอของอดีตเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คนก่อนที่เคยนำเสนอประเด็นอภิปราย หัวข้อ “ประชาชนกับรัฐสภาแห่งใหม่ของไทย” ในการประชุม ASGP ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๗ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

นายกิตติ เสรีประยูร
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
เลขานุการคณะผู้แทน
ผู้จัดทำรายงาน